

Hillerødsholm som Stutterigaarden, komme til Auktion. Det er jo et af de Duffer, man her har næret, og jeg er efter Samraad med min ærede Kollega villig til at gaa ind paa dette, saavel som paa den Bestemmelse, der er optagen i Loven om Trollesmunde og Fauerholm. Det forekommer mig da ikke at være formeget, naar jeg nu til Gjengjæld forlanger, at man skal gjøre det muligt for mig at foretage det Forsøg, som der her er Tale om, ved ikke at lægge mig saadanne Hindringer i veien, at jeg ikke kan det, men dette gjør man ved at høre Afgiften til 4,000 Rd. Jeg beder derfor meget indstændigt de Herrer om at vedtage Mindretallets Forslag under Nr. 1. — Svad Vædringsforslaget under Nr. 3 angaar, da kan jeg ikke erkjende, at dette først nu ligger for eller, som den ærede Forslagsstiller siger, slet ikke foreligger. Jo, mine Herrer, det foreligger, foreligger ikke alene ifølge Lovudkastets Ord, saaledes som det er forelagt Rigsdagen, men netop for at Sagen skulde overse dette Spørgsmaal, har jeg, ved at forelægge Forslaget i det andet Thing, udtrykkelig fremhævet, hvad det betydde, at denne § 15 var tagen med. Jeg kan heller ikke sige Andet, end at det vilde have været en Feil ved Lovforslaget, om ikke hele denne Side af Hefte-spørgsmaalet, om jeg saa maa udtrykke mig, var tagen med, thi det har været Noget, der har hørt sammen, og derfor ogsaa er stillet sammen i Loven af 23de Januar 1862, dette at virke for Hefteavlen, paa den ene Side ved Opretholdelse af Stutteriet, paa den anden Side ved Hingstestuer, og de ærede Medlemmer maa ikke forverle, hvad der her ligger for. § 15 angaar ene og alene Hingstestuer, og har aldeles Intet at gjøre med de øvrige Midler, som ifølge de foregaaende Paragrafer, og navnlig § 1 i Loven af 23de Januar 1862, bevilges til Landvæsenets Fremme paa hvert Aars Finantslov. Altsaa, naar dette Punkt har ligget for, og som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgrede (Th. Nielsen) bemærkede, har været behandlet i det andet Thing, der endog har fundet sig foranlediget til at stille Forslag til en Forandring, saaledes som Bestemmelsen nu foreligger i § 9, kan jeg ikke sige Andet, end at det forekommer ogsaa mig,

at det er paa et noget sent Stadium nu at fremdrage dette Spørgsmaal til Behandling her. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at det er Landmændenes Dnske, at disse Hingstepræmier fortsættes. Der kan maasse nok reises forffjeltige theoretiske Tvivl om, hvorvidt de overhovedet naa det Maal, hvortil man figter, men vist er det, at man nu sætter stor Pris paa dem, og vist er det ligeledes, at de ere en Betingelse for, at Hingstestuerne overhovedet skulle opnaa det, der er deres Hensigt, nemlig at Folk holde deres Hingste, indtil de blive saa store, — det er: have fyldt deres fjerde Aar —, at de kunne fremstilles paa et saadant Hingstestue. Jeg kan altsaa ikke nære den fjerneste Tvivl om, at det er en Foranstaltning, som ikke for Tiden bør skydes tilside, men bør opretholdes, ligesom jeg har den Mening, at man ogsaa bør opretholde Stutteriet paa de Betingelser, som nu ere foreslaaede, og jeg kan derfor ikke Andet end meget alvorligt anbefale det ærede Thing at stemme mod det Forslag, som her foreligger under Nr. 3; thi Resultatet deraf bliver dog, det, at Tidspunktet for Præmierens Udredelse udløber, uden at der kommer nogen Lov ud om, at de fremdeles skulle vedblive. Skulde der være noget andet Lovforslag derom end det, der her er foreslaaet af mig, skulde det være forelagt i denne Session. Nu er det efter min Overbevisning fuldt tilstrækkeligt, at der har været givet Rigsdagen Leilighed til at votere over dette Spørgsmaal gennem dette Lovforslag; det er stillet i ganske naturlig Forbindelse med Stutteriet, saaledes som det har været siden Loven af 23de Januar 1862, og der er ikke fremkommet Noget, forekommer det mig, der tyder paa, at man har noget Dnske eller nogen Villie om, at disse Hingstepræmier skulle ophøre.

Ordføreren: Ja, den ærede Minister har jo meget bestemt erklæret, at han ikke kunde bruge Loven, hvis ikke Forslaget under Nr. 1 blev vedtaget. Jeg vil sige, at jeg maatte beklage, om Lovforslaget skulde falde paa Grund af denne lille Uoverensstemmelse; men det stiller sig saa uheldigt, at der er en-